

Kỷ niệm

trầm tư thiêng
Saigon, 1972.

Chậm, dịu dàng

Ta nghiêng tai nghe lại cuộc đời, Thì hải hững, hoàng hôn trở lại. Ta nghiêng

vai soi lại tình người, Thì bóng chiều chìm xuống đời mới. Đang mân mê cho đời nở

hoa, Chết bằng hoàng, đến kỳ trăng tối. Đang ngỡ niềm cuộc tình long lâu, Bỗng ngỡ

ngang vạt mặt trong tay. Ta khổ đau một đời kể chết tay tình cũ. Ta tìm nhau một

thời đi một nhau vài giờ. Bàn tay làm sao nắm một đời vẫn đi qua. Bàn tay làm sao

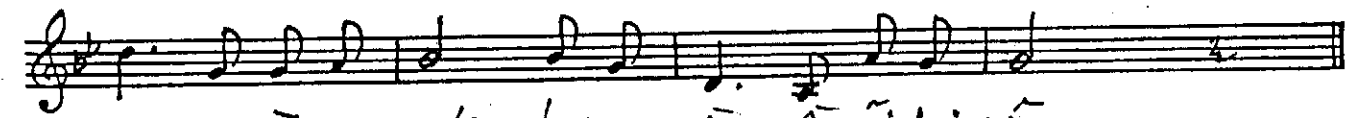
giữ một thời yêu thiết tha! Mang ơn em trao tình một lần. Là kỷ niệm dù kỹ đến

ấm. Mang ơn em đau khổ hết đây. Là này vầng dẫu nhất trong

mây. Mang ơn Tiên cho cuộc đời ta vài vạn ngày giờ chẳng mỏi lui. Trăm lần

đau, một vầng nhay khói, Kéo ta về, về cõi hư vô...